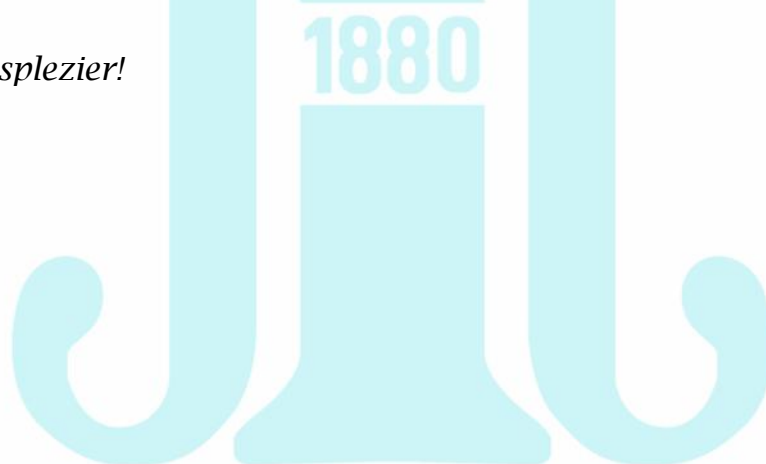


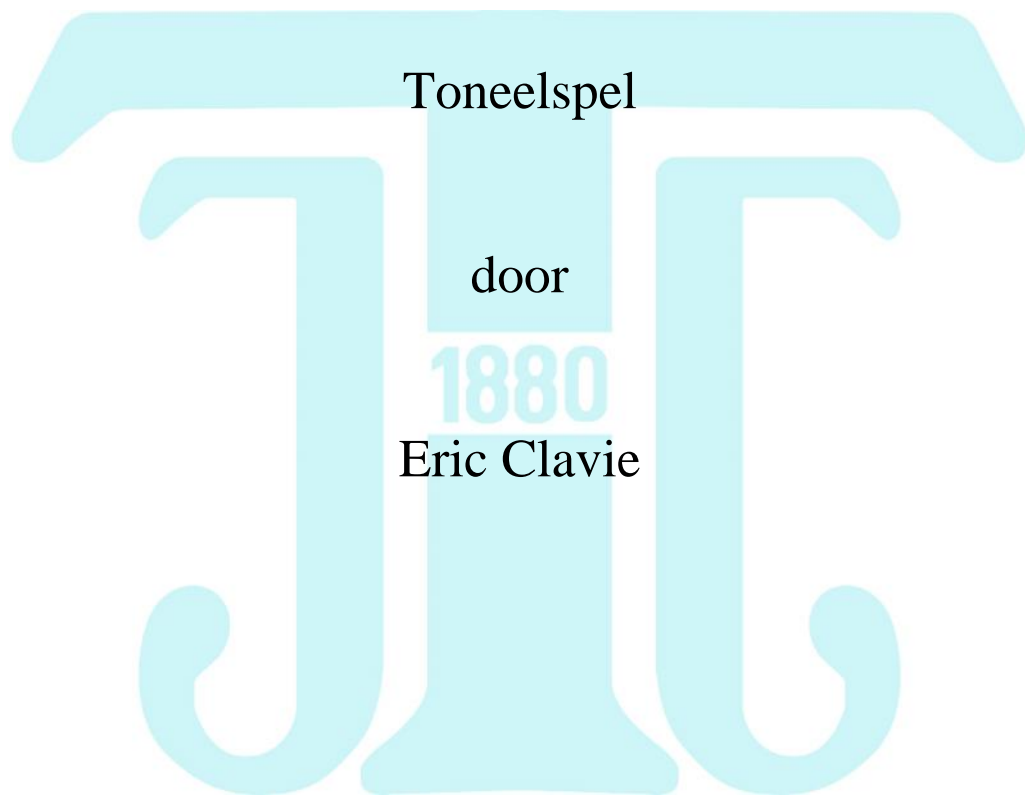
Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!



TALISMAN



Toneelspel

door

1880

Eric Clavie

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2003

Nr.2809

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wendt men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

<p>Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk <i>TALISMAN</i> op te voeren moet de naam van auteur <i>ERIC CLAVIE</i> vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.</p>
--

Wettelijk depot D/2003/0220/051
ISBN 978-90-385-08474

© 2003 Toneelfonds J. Janssens/Eric Clavie
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(5 dames – 7 heren)

TREINBEGELEIDER
HOTELDIRECTEUR
TINNEKE
JULIA
PETRA
ROMEO
JUFFROUW PASCALE
LORENZO
FRANK
BEN
JOLANDA
MARCO

DECOR

Met eenvoudige zetstukken worden diverse locaties in het hotel Majestic voorgesteld: de lobby – de bar – het zwembad – diverse slaapkamers – de eetzaal – de discotheek enz...

KORTE INHOUD

Romeo Monty is een bekend schrijver die door het verlies van zijn vrouw in zichzelf is gekeerd. Julia Capulet is een weduwe die de dood van haar echtgenoot nooit heeft verwerkt. Romeo's zwager en Julia's vriendin slagen erin om de twee aan elkaar te koppelen. Ze zijn op slag verliefd en willen trouwen. Maar dat is buiten Julia's dochter gerekend. "Talisman" bevat de typische ingrediënten van Shakespeares origineel. Drama, humor, complot, seks, levensbeschouwingen en zelfs rijm wisselen elkaar snel in een hedendaagse setting af. "Soap" met een knipoog naar toneel van grote klasse.

PROLOOG

(Terwijl de toeschouwers in de zaal komen, horen we het monotone geluid dat treinwielen op sporen maken. Aan de ingang van de zaal staat, zachtjes wiegend, een treinbegeleider. Hij knipt de kaartjes van de toeschouwers. Als iedereen op zijn plaats zit, gaat hij rechts op het podium staan.)

DE TREINBEGELEIDER : Met de trein zou hij er nu nog zijn. Maar hij verkoos de auto en daardoor is hij er nu geweest. Maurice Capulet was een sportief chauffeur. Bij het verlaten van hotel Majestic, boven in La Roche, miste hij de bocht en stortte van de rotsen te pletter. Op slag dood. Zijn weduwe Julia komt sindsdien in een auto niet meer in. Zij treint. Elke zomer spoort ze met haar gevolg naar La Roche. Om de herinnering aan haar dierbare Maurice levendig te houden, eist ze in Hotel Majestic trouw aan haar rouw de suite die ze die fatale vakantie met hem deelde. *(Kijkt opzij)* Het gezelschap is gearriveerd. Het is tijd om dit stuk op de sporen te zetten. *(Gaat af)*

LOBBYSCENE

(In de hotelloobby van Hotel Majestic. Julia, geheel in het zwart, stapt links de scène op met Tinneke aan de hand. Gevolgd door Petra, gevolgd door Frank die twee koffers draagt. Als laatste komt Pascale op, met een koffer en een beautycase. De hoteldirecteur staat achter een desk.)

HOTELDIRECTEUR : *(Enthousiast en neerbuigend tot Julia)* Welkom in hotel Majestic, Mevrouw Capulet. Hoe was de reis? Alles naar wens? Ook met de gezondheid? Och, dat er weeral een jaar voorbij is. Het doet me oprecht plezier u terug te zien. *(Kijkt naar Tinneke)* Oh, wat ben jij gegroeid.

TINNEKE : Dag meneer. *(Geeft hem een hand)*

HOTELDIRECTEUR : Dag juffrouw Tinneke, ga jij goed voor je oma zorgen, deze vakantie?

JULIA : Dat zal ze zeker doen. Is het niet, mijn engeltje. Uw hartelijk onthaal doet me deugd. U weet dat ik dat op prijs stel.

HOTELDIRECTEUR : Alstublieft, mevrouw Capulet. Uw suite is in orde gebracht.

(Geeft de sleutel)

PETRA : Vooruit, ma. Je hebt je sleutel, ga je nu maar installeren.

JULIA : Kom Tinneke, we gaan naar opa. *(Gaan af)*

PETRA : *(Tot de hoteldirecteur)* U zorgt ervoor dat onze bagage op de kamers komt?

De treinreis was vermoeiend en de conducteur te vrijpostig. We willen het eerste uur niet gestoord worden.

HOTELDIRECTEUR : *(Formeel)* Zeker mevrouw. En had u nog iets anders gewenst?

PETRA : MIJN sleutel, dank u.

(Romeo en Ben komen de hotellobby binnen. Romeo is in het zwart gekleed, zijn kleren vloeken met de chique omgeving van het hotel (bv. versleten jeans, afgedragen leren jekker, zwarte T-shirt die uit z'n broek hangt). Romeo tikt enkele keren op het belletje dat op de desk staat.)

HOTELDIRECTEUR : Excuseert u mij. *(Gaat naar Romeo)* Meneer Monty, uw agent heeft gebeld. Hij zei dat ...

ROMEO : *(Hooghartig)* Had ik u niet gezegd dat ik niet beschikbaar was, voor niemand. Dus ook niet voor die slippendrager. Ik ben op vakantie, ik herbron. Is er post?

(De hoteldirecteur overhandigt hem een pakketje. Romeo begint zijn post na te kijken en legt de stukken een voor een in Bens handen. Terwijl dit gebeurt wendt de hoteldirecteur zich weer tot Petra en de rest van het gezelschap.)

HOTELDIRECTEUR : 's Middags is het restaurant geopend vanaf kwart voor twaalf en 's avonds vanaf halfzes. U en uw man verblijven in kamer 23. Voor juffrouw Pascale hebben we kamer 25 klaargemaakt. *(overhandigt de sleutels)*

JUFFR. PASCALE : *(Haast zich om voor Petra haar sleutel in ontvangst te nemen)*
 Dank u hartelijk. Kamer 25, zei u toch? Is dat met een ruim bed en zicht op het dal?

HOTELDIRECTEUR : Alles erop en eraan, juffrouw Pascale.

PETRA : *(Geïrriteerd)* Al was het de linnenkamer, je mag blij zijn dat ons ma je heeft uitgenodigd. Vergeet niet dat wij dit plezierreisje betalen. *(Ritst onbeleefd de sleutel uit de hand van de directeur)*

ROMEO : *(Ironisch)* Groot gelijk mevrouw, stop het plebs maar in de kast, bij de andere lijken die uw verheven soort daar stopt.

PETRA : *(Tot de directeur)* Die nitwit, is dat die dichter niet, Romeo Monty?

HOTELDIRECTEUR : Inderdaad, mevrouw Tybalt. Ons hotel heeft al heel wat beroemdheden over de vloer gehad, waaronder nu ook Romeo Monty. Hij vereert hotel Majestic nog tot aanstaande zondag met zijn aanwezigheid.

ROMEO : *(Maakt een theatrale buiging)* Wat van u niet gezegd kan worden, mevrouw Tybalt En laten we de conversatie hier eindigen. Het mooiste geluid dat een vrouw zoals u voorbrengt, is de stilte. Ik stel voor dat u op uw kamer wat gaat oefenen. Uw man is er al zeer bedreven in, hoor ik.

BEN : Als u mijn vriend een beetje beter leert kennen, zult u inzien dat hij in alles graag overdrijft.

PETRA : *(Kwaad)* Beter leren kennen, zegt u? Nee bedankt. We kennen meneer Monty al goed genoeg van zijn schrijfsels.

ROMEO : Aha. Mevrouw kan lezen.

HOTELDIRECTEUR : Je vous en prie! Literatuur moet mensen samenbrengen, niet scheiden. Laten we redelijk zijn, uw vete heeft geen enkele grond. Meneer Monty, uw talent overstijgt iedere vorm van vooringenomenheid. En mevrouw Tybalt, ik ken u als een vrouw met stijl. Deze scheldpartij past u geen van beiden. En het past evenmin bij de vier sterren van dit hotel. *(Neemt een brochuurtje dat op de desk ligt en citeert)* "Een zorgeloos en standingvol verblijf in het luxueuze hotel Majestic te La Roche is de ideale manier om op adem te komen. Geniet van de rust, de stijlvolle bediening alsmede de vele faciliteiten die hotel Majestic u biedt". Hier. *(Geeft ieder een brochure)* Uw woordenwisseling verstoort de rust. Ik moet ook aan de andere gasten denken,

dat begrijpt u toch? Begraaf alstublieft de strijdbijl bij een glaasje. Het hotel biedt u iets aan.

JUFFR. PASCALE : Wijs gesproken. Kom, we gaan naar de bar.

PETRA : No thanks! Ik heb absoluut geen behoefte aan een nadere kennismaking met deze afgrijselijke man.

JUFFR. PASCALE : Allé toe, voor uw moeder, ze is een fan van meneer Monty. Ik weet het, ik heb al verschillende boeken van hem op haar nachtkastje zien liggen.

PETRA : Pascale, welke boeken mama in bed leest is haar zaak. Maar over de auteurs die ze ontmoet zal ik wel beslissen. Ik verbied je haar te vertellen dat "meneer Monty" in ons hotel verblijft. Kom Frank, je moet de koffers nog uitpakken.

(Petra en Frank gaan af)

BARSCENE

(Romeo en Ben staan samen aan de bar. Juffrouw Pascale zit op een kruk, ze houdt zich wat afzijdig van de twee en flirt met barman Lorenzo, die achter de toog staat.)

JUFFR. PASCALE : Ik hou van donkere mannen.

LORENZO : U bedoelt negers.

JUFFR. PASCALE : Nee gekkie. Ik bedoel mannen met een zuiders temperament. Grieken of Italianen. Maar geen Spanjaarden, want die verzorgen hun voeten niet. Lorenzo ... is dat geen Italiaanse naam?

LORENZO : Si principessa. Ik stam uit een beroemde familie van ijsbereiders. Mijn grootvader was in heel Rome bekend voor zijn "sabaglione". Mijn overgrootvader was de uitvinder van het hoorntje en mijn betovergrootvader was hofleverancier van "il papa".

ROMEO : Zijn vader is al ijscoventend naar de Botrange afgezakt, waar hij bij gebrek aan clientèle in de mijn is terechtgekomen. Maar dat doet er niet toe, Lorenzo. Elk vak heeft zijn kunstenaars. En dat ook de mijnwerker een genie

voortbrengen kan, daar bent u het welsprekend voorbeeld van. Als de drank zo rijkelijk uit uw tapkraan moest vloeien als de woorden uit uw mond, was er in hotel Majestic geen nuchtere gast te bespeuren. Kom vriend, doe de glazen nog eens vol.

(Lorenzo vult de glazen bij)

Dank u wel, u bent waarlijk één van de beste faciliteiten die hotel Majestic te La Roche te bieden heeft. Op uw gezondheid!

BEN : Je bent weer zo cynisch als je boeken. Waarom doe je zo hatelijk?

ROMEO : It's the secret of my success.

BEN : Maar dit hier is geen signeersessie. Wanneer ga je dat nu eindelijk eens beseffen?

Waar is de echte Romeo, de Romeo van vroeger?

ROMEO : *(Kwaad)* Begraven! Samen met mijn Rosalinde.

(Het blijft even stil)

En ik heb je verboden over haar te beginnen.

BEN : Je begint er zelf over.

ROMEO : Eén seconde, nog minder, een fractie van een seconde, had die zondagsrijder nodig om mijn Rosalinde van de weg te scheren. Een oogwenk om het liefdespact te verbreken dat eeuwig had moeten zijn. In dat ene moment liep mijn hart vol haat, werd mijn liefde een zee van tranen, mijn paradijs een woestijn vol zand. Geef mij mijn Rosalinde terug, en jij krijgt je oude Romeo weer.

BEN : En dat voor iemand met zo'n scherpe geest. Je ijlt, mijn vriend, al zeven jaar. Omdat één ongelukkige chauffeur Rosalinde heeft doodgereden moet de hele wereld boeten. Door je ziekelijke koppigheid ben je al je vrienden kwijtgespeeld.

ROMEO : Ze kopen mijn boeken.

BEN : Je bent de nummer één, ja. Het heeft je ver gebracht. Waarom laat je het verleden niet rusten. Verzoen je met die mevrouw Tybalt en je verzoent je misschien wel met het leven.

ROMEO : Die twist is niet te temperen. Verdriet is mijn bruid, elke dag is voor mij een kwelling. Wat is haar excuus?

BEN : Begin dan gewoon met te genieten van je vakantie ... Doe wat andere weduwnaars doen, zoek een vrouw.

ROMEO : Hoe durf je mijn Rosalinde zo te beledigen. Elke andere vrouw verbleekt bij haar perfectie. *(Kijkt dromerig voor zich uit)* Welke man laat zich bekoren door het getjilp van een stadsmus als de nachtegaal voor hem - voor hem alleen - heeft gezongen?

BEN : Nu je het er toch over hebt, een beetje gevogel zou je deugd doen.

ROMEO : Wat zei je?

BEN : Niets, laat maar vliegen.

ROMEO : Rosalinde, Rosalinde. Welke god heeft jou uit mijn armen gerukt? Welke zot schept er plezier in zulke schoonheid uiteen te rijten, jou op het asfalt kapot te smijten? Wie vernietigt zinloos en zo gewelddadig? Wie vertrappelt andermans geluk, maakt wat mooi is zomaar stuk? ... God is een hooligan.

BEN : En toch zou een vrouw je goed doen. Ik geraak er hoe langer hoe meer van overtuigd.

ROMEO : *(Blijft voor zich uit staren)* Nee Ben, Ik heb de liefde afgezworen en door die eed ben ik levend dood en leeft alleen mijn leed.

BEN : Volg dan mijn raad, vergeet aan haar te denken.

ROMEO : Leer mij dan het denken te vergeten.

BEN : Maar laat je ogen vrij. Kijk naar de vrouwen, je kan 't als therapie beschouwen.

ROMEO : Goed. Omdat je anders toch nooit ophoudt: toon me een vrouw, onovertroffen mooi. Maar ik waarschuw je, je leert me toch nooit te vergeten.

(Ben kijkt naar juffrouw Pascale en stoot Romeo aan. Juffrouw Pascale merkt dat ze bekeken wordt en kijkt overdreven verleidelijk terug.)

Is dat jouw therapie? Je kan net zo goed een stroomstoot van honderd volt door mijn kloten jagen. Bedankt hoor, als ik ooit de behoefte krijg om in schoktherapie te gaan zal ik het je wel zeggen. En bovendien, hoort die vleesgeworden griezelfilm niet bij dat gezelschap van die madam Tybalt? Begrijp je nu nog niet dat ik met haar soort niet wil omgaan! (*gaat kwaad af*)

(*Juffrouw Pascale komt bij Ben staan.*)

JUFFR. PASCALE : Ach, hij is mijn type ook niet. Maar van iemand anders wel: mijn lieve vriendin Julia.

BEN : Julia?

JUFFR. PASCALE : De moeder van Petra.

BEN : Petra?

JUFFR. PASCALE : Welja, Petra, de dochter van Julia. Petra Tybalt, dat kreng, waarmee meneer Monty het aan de stok had. Och, Julia is een schat van een vrouw, compleet het tegenovergestelde van haar dochter. Julia rouwt al jaren om het verlies van haar man, net als uw vriend om Rosamunde.

BEN : Rosalinde.

JUFFR. PASCALE : Ze houdt van poëzie en meneer Monty's werk is haar niet onbekend. Ze is zelfs een grote fan. Helaas komt ze niet buiten, voor geen enkele vent, maar voor een dichter misschien wel.

BEN : Moeder en dochter elkaars tegenpool. Als Romeo alleen maar haat voelt voor de dochter, zou hij dan liefde voelen voor de moeder?

JUFFR. PASCALE : Ze worden misschien op slag verliefd!

BEN : Maar je hebt Romeo zelf gehoord. Hij zal niet willen weten van de boom die zo'n zure vrucht gedragen heeft.

(*Lorenzo komt bij het gezelschap staan en schenkt bij.*)

LORENZO : Hebben ze elkaar al gezien?

JUFFR. PASCALE & BEN : Nee.

LORENZO : Dan is er geen enkel probleem. Meneer Monty weet niet dat mevrouw Tybalt Julia's dochter is, als wij het hem niet zeggen. Vanavond is er een party in de discotheek, hier in 't hotel. Het is de ideale gelegenheid om ze samen te brengen. Als ze echt zoveel met elkaar gemeen hebben, zullen ze zeker voor elkaar vallen. En Lorenzo waakt! Als ober kan ik ze onopvallend benaderen en help ik Amor zijn pijltjes te richten.

BEN : Dus als wij ze overtuigen om naar die party te gaan, zorg jij voor de rest.

LORENZO : Zowaar ik Lorenzo heet.

JUFFR. PASCALE : Oh mijn Di Caprio!

BEN : Als je dat lukt, mijn beste, hangt er een dikke fooi aan vast.

LORENZO : Och, Io la fò per l'amore.

JUFFR. PASCALE : Formidabile! Mijn vakantie kan niet meer stuk. Julia krijgt na jaren een beetje liefdesgeluk, en Petra, dat venijn, staat mooi voor schut.

SLAAPKAMERSCENE

(In de suite van Julia. Naast een tweepersoonsbed staat een tafeltje dat is ingericht als schrijn voor Maurice, rond een foto van hem staan kaarsjes. Er staat ook een gevulde fruitschaal op het tafeltje. Julia en Tinneke bevinden zich in de kamer.)

JULIA : Geef je me de koffer van opa, Tinneke?

(Tinneke heft met beide handen een grote koffer op en legt hem op het bed.)

TINNEKE : Asjeblijf oma.

JULIA : Dank je m'n hartje.

(Tinneke gaat op de grond voor het altaar zitten, neemt een pop op haar schoot en kijkt naar de foto en de kaarsjes. Julia opent de valies en haalt er één voor één mannenkleden uit: een onderbroek, onderhemd en kousen, dan een broek, een hemd, een das en tenslotte twee schoenen. Ze vouwt de kleden open en legt

ze aan één kant van het bed, "op de juiste plaats" zodat het lijkt alsof zich op het bed een man vormt. Tijdens het uitpakken gaat de dialoog verder.)

TINNEKE : Oma, waarom heeft opa zulke grote oren?

JULIA : Dat zit in de familie, meisje. Je mama heeft ook zulke grote oren, maar ze verstopt ze onder dat kapsel van haar.

TINNEKE : Ik niet, hè oma, ik heb geen grote oren.

JULIA : Nee, mijn hartje, jij hebt de oren van je papa.

(Tinneke staat op en gaat naar het portret. Raakt op de foto de neus aan en dan haar eigen neus.)

TINNEKE : En ik heb de neus van opa, hè oma?

(Alles ligt nu op zijn plaats, Julia neemt de valies weer van het bed en gaat achter Tinneke staan, ze kijken samen naar de foto.)

JULIA : Ja, mijn hartje. Je hebt de neus van de Capulets, opa is trots op je. Geven we hem een zoentje?

(Julia pakt de foto. Zij en Tinneke geven er een zoentje op. Er wordt op de deur geklopt.)

JUFFR. PASCALE : Julia?

JULIA : De deur is los, Pascale.

JUFFR. PASCALE : *(Komt enthousiast binnen)* Julia, je raadt nooit wie in het hotel verblijft. *(kijkt naar het bed, cynisch)* Ah, je hebt Maurice al uitgepakt.

JULIA : *(zet het portret terug neer en laat Tinneke los)* Hij slaapt. En lach me niet uit alstublieft. Je weet toch hoe belangrijk dit voor mij is.

TINNEKE : Ik ga naar mama.

JULIA : Ja Tinneke, trek maar eens goed aan die grote oren van haar.

JUFFR. PASCALE : Ja, dat had je oma vroeger veel vaker moeten doen.

JULIA : Och Pascale. Jij kent haar niet zoals ik haar ken ... Wel, wie is er nu in het hotel?

JUFFR. PASCALE : Hou je vast. Hij is een jaar of veertig, denk ik. Knap. En hij komt regelmatig op tv. Hij kan het heel goed uitleggen en hij schrijft.

JULIA : In de krant?

JUFFR. PASCALE : Boeken.

JULIA : Heb ik ze gelezen?

JUFFR. PASCALE : Allemaal.

JULIA : Nee ...

JUFFR. PASCALE : Ja ...

JULIA : Is het ...

JUFFR. PASCALE : Ja.

JULIA & JUFFR. PASCALE : Romeo Monty!

JUFFR. PASCALE : Ik heb met hem gesproken, in de bar. Och. Die kan 't mooi zeggen. En sympathiek. Elk woord van hem klinkt als muziek. Geschokt was hij, door die natuurlijke schoonheid van mij. Als die man zo knap schrijft als hij spreekt, wil ik zijn boeken ook wel eens lezen. Ik deed hem trouwens aan iemand denken. Weet je wat hij vroeg? Of ik een actrice was!

JULIA : Zo te horen klinkt het tussen jullie. Ik dacht nochtans dat jij meer viel op mannen van daden dan van woorden.

JUFFR. PASCALE : *(Kijkt dromerig voor zich uit)* Ja ... mannen.

JULIA : *(Kijkt naar haar "Maurice" op het bed, streelt over zijn das)* Ja ... een man.

(Juffrouw Pascale neemt dromerig een appel uit de fruitschaal, maar vergist zich en neemt een citroen.)

JUFFR. PASCALE : Mannen ... *(Bijt in de citroen alsof het een appel betreft. De zure smaak brengt haar weer tot de werkelijkheid)* Eek!

JULIA : *(Kijkt op naar Pascale en lacht)* Ja, er kan al eens een zuur exemplaar tussen zitten.

JUFFR. PASCALE : *(Trekt smoelen)* Maar dit exemplaar is toch meer geïnteresseerd in jou dan in mij.